

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਡੀ. ਫਲਸੋ ਅਤੇ ਆਈ. ਡੀ. ਦੁਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਮੁਖਤਾਰ-ਇ-ਅਮ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ।

ਬਨਾਮ

ਮੁਸੱਮਤ ਸੁੰਦਰਾ ਵਾਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ

1951 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 11

1958

Nov., 28th

ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ (*IV of 1882*)-ਸੈਕਸ਼ਨ 2(d) ਅਤੇ 54- ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਗਾਰਡੀਅਨ ਕੋਰਟ ਦਾ - ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 54- ਧਾਰਾ 92 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ-ਕੀ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰਜ-ਹੋਲਡਰ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰਡੀਅਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਡੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 54 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ, ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਦੀ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਗਾਰਡੀਅਨਜ਼ ਐਂਡ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਨਾਬਾਲਗ ਵਾਰਡ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅੰਤਮ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਾਰਡੀਅਨ ਕੋਰਟ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਧ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਕਤ ਪਿਛਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਪਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰੀਦ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 55(6)(ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਡੀ. ਲੁੰਬਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 1 ਨਵੰਬਰ, 1950 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ।

13 ਜੂਨ, 1943 ਨੂੰ ਹੋਈ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਲੇਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁੰਦਰਾ ਵਤੀ) ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਾ ਖਰਚਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ.ਐਲ. ਵਧੇਰਾ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ:
ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਰਵਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

DUA, J.-ਅਮਰ ਨਾਥ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1, ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਪਿਤਾ, ਨੂੰ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, ਉਸਦੀ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 27 ਜਨਵਰੀ, 1943 ਨੂੰ, ਅਮਰ ਨਾਥ ਨੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਟਾਕੀਜ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ 9500 ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਕਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 24 ਮਈ, 1943 ਨੂੰ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਅਮਰ ਨਾਥ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹੋਰ ਇੱਛੁਕ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਭਾਵਤ ਸਨ। ਉੱਚ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ. ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੋਲੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਦੋ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਸਾਈਟ" ਦੀ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
v.
Mussamat
Sundra Wati
and others

Dua, J.

ਇਹ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਉਚਿਤ ਫੀਸ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੈਅ ਕਰੇ। ਵੇਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਮਈ, 1943 ਨੂੰ, ਗਾਰਡੀਅਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਹੀਂ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 31 ਮਈ, 1943 ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ:-

'ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਵਸੂਲ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।'

21 ਜੂਨ, 1943 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨੇ ਗਾਰਡੀਅਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮਿਤੀ 25 ਮਈ, 1943, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੋਬਕਾਰ ਮਿਤੀ 31 ਮਈ, 1943 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਉਚਿਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਆਦਿ ਕਾਰਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 13 ਜੂਨ, 1943 ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਤ 8 ਵਜੇ ਹਥੋੜਾ ਡਿੱਗਿਆ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ 7,600 ਰੁਪਏ ਰਕਮ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਮਹਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। 2,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਚੈੱਕ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਖੰਨਾ, ਜੋ ਬਿਆਨਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੁਟਿਆਰ ਸੁੰਦਰਾ ਵਤੀ ਲਈ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਸੀ।

ਨਿਲਾਮੀਕਰਤਾ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸੀ; ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਫ ਅੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 26 ਜੁਲਾਈ, 1943 ਨੂੰ, ਦੇਸ ਰਾਜ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਗਾਰਡੀਅਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ 13 ਜੂਨ, 1943 ਨੂੰ ਹੋਈ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ 7,600, ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ "ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ" ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੋਲੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 7.600 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 380 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਘਰ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਸ. ਸੁੰਦਰਾ ਵਤੀ ਪਤਨੀ ਬੀ. ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਖੰਨਾ ਟਾਊਨਲਈ ਖਰੀਦੇ ਸਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁੰਦਰਾ ਵਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ; ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਦੋ ਘਰ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਥਾਂ। ਪੋਸਟਸਕਰਿਪਟ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਲਾ ਅਮਰ ਨਾਥ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨਿਲਾਮੀਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਲਾਲਾ ਮਥਰਾ ਦਾਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਰੁ. 315 ਨਿਲਾਮੀਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। 28 ਜੁਲਾਈ, 1943 ਨੂੰ, ਮਥਰਾ ਦਾਸ, ਪਿਛਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਚਲਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਕਮ,

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
V.
Mussammat
Sundra Wati
and others

Dua, J.

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
v.
Mussammat
Sundra Wati
and others

ਰੁ.2.000, 13 ਜੂਨ, 1943 ਦੇ ਚੈਕ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਰੁਪਏ 5,600 ਦਾ ਚੈਕ, ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਰੀਸੀਟਲ ਦੇ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

Dua, J.

2 ਨਵੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ, ਮਹਿਤਾ ਦੇਸ ਰਾਜ ਨੇ ਮੁੜ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੰਨਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰਾ ਵਤੀ ਲਈ 7,600 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਦੋ ਛੱਤਾਂ ਵਾਲੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਮਰ ਨਾਥ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰ ਨਾਥ ਨੂੰ 8 ਜਨਵਰੀ, 1944 ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 12 ਫਰਵਰੀ, 1944 ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦੇ ਝਰੀਆ ਪਤੇ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੋਲੇ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਥੇ ਗਿਆ ਸੀ। 9 ਫਰਵਰੀ, 1944 ਨੂੰ, ਅਮਰ ਨਾਥ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨੇ ਗਾਰਡੀਅਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ 12 ਫਰਵਰੀ, 1944 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰ ਨਾਥ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ 8 ਜਨਵਰੀ, 1944 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ,

ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਭੇਜਣਾ। ਇਹ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਮਰ ਨਾਥ ਵੱਲੋਂ ਫਾਂਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਬੇਈਮਾਨ ਢਿੱਲ ਅਤੇ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। 4 ਮਈ, 1949 ਨੂੰ, ਮਹਿਤਾ ਦੇਸ ਰਾਜ ਵੈਂਡੀ ਨੇ ਗਾਰਡੀਅਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਐਮਐਸਟੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬੀ. ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁੰਦਰਾ ਵਟੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਨਾਮੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਟੀ. ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸੁੰਦਰਾ ਵਟੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਮਰ ਨਾਥ ਵੱਲੋਂ ਸਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ 12 ਫਰਵਰੀ, 1944 ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰ ਨਾਥ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ, ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਬਾਲਗ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਨੇ 22 ਜੂਨ, 1949 ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਾਰਡੀਅਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਵਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮਹਿਤਾ ਦੇਸ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਦੇ ਪੈਰਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਨੂੰ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ (ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ) ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੇਸ਼ਕ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 27 ਜੁਲਾਈ, 1949 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਐੱਮ. ਆਰ. ਭਾਟੀਆ ਨੇ ਪੁੱਛਸਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
v.
Mussammat
Sundra Wati
and others

Dua, J.

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
v.
Mussammat
Sundra Wati
and others

Dua, J.

ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁੰਦਰਾ ਵਟੀ ਅਤੇ ਮੇਥਾ ਦੇਸ ਰਾਜ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1,13 ਜੂਨ, 1943 ਨੂੰ ਹੋਈ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੋ ਮਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਰਸਮੀ ਅਮਲ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਮਰ ਨਾਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਨਿਯਮਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਾਕਾਫੀ ਮੁੱਲ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਮਰ ਨਾਥ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਅਨਿਯਮਿਤ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਮਥਰਾ ਦਾਸ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੂਟ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਵੈਧ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਖਰੀਦ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

(4) ਰਾਹਤ.

ਵਿਦਵਾਨ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਦਲਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਗੌਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਬੇਸ਼ਕ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥੂ ਲਾਲ ਵਢੇਰਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1935 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਭਰ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ: -

"2. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਜੋੜੀ ਗਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

(a) * * * * *

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
v.
Mussammat
Sundra Wati
and others

Dua, J.

(b) * * * * *

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
v.
Mussamat
Sundra Wati
and others

(c) * * * * *

(d) ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਅਤੇ ਚੈਪਟਰ IV ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ:

Dua, J.

ਸ਼੍ਰੀ ਵਢੇਰਾ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸਲਿਗ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਰਕਤ ਅਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਡ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਜਿਸ ਲਈ ਗਾਰਡੀਅਨਜ਼ ਐਂਡ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ "ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ" ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿੱਜੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਅਪੰਗਤਾ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਉੱਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਮਪਸ਼ਨ ਐਕਟ 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (5) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮਿੱਥਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਚੂਨੀ ਲਾਲ (2) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਜੇ. ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(5) (ਏ) ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਆਈ ਅਤੇ "ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸ ਤੰਗ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ "ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ", "ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ" ਜਾਂ "ਅਨੁਸਾਰ" ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਵਧੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਫੈਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਰਸੀਵਰ ਦੁਆਰਾ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ (1), (ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ) ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(5) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੂਪ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਮਤਵਾਲ ਕੈਂਡ (2) ਦੇ ਇੱਕ ਅਣਪਛਾਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਖੋਸਲਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ. ਉਸ ਵੱਡੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ, ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ।

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
v.
Mussamat
Sundra Wati
and others

Dua, J.

ਮੈਂ ਦੋ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚਿੰਤਤ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
v.
Mussammat
Sundra Wati
and others

Dua, J.

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵੀ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਾਰਡੀਅਨ ਕੋਰਟ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰੋਬਕਾਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, 25 ਮਈ, 1943 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਮਝ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਆਪਣੀ 21 ਜੂਨ, 1943 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ "ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੋਬਕਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ" ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਗਾਰਡੀਅਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਾਰਡੀਅਨਜ਼ ਐਂਡ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗ ਵਾਰਡ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅੰਤਮ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਵਿੱਚ

ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਧ-ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
v.
Mussammat
Sundra Wati
and others

Dua, J.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ 1 ਅਤੇ 5 ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਥਿਰ, ਅਰਥਾਤ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਲਈ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਨਿਲਾਮੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਾਬਾਲਗ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
v.
Mussammat
Sundra Wati
and others

Dua, J.

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਪਾਰਟ ਪਰਫਾਰਮੈਂਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਏ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ Mst. ਸ਼ੰਕਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ (1), ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53A ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਸਟਡੀਅਨ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਜੀਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ Mst. ਸ਼ੰਕਰੀ ਦਾ ਕੇਸ (1)। ਅਣ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਲਈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਲਈ। ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਿ. ਸ਼ੰਕਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਨੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ

Mst ਸ਼ੰਕਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ (2) ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
v.
Mussamat
Sundra Wati
and others

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਲਿਖਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53A ਅਧੀਨ ਪਾਰਟ ਪਰਫਾਰਮੈਂਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ।

Dua, J.

ਅਗਲੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। . ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 92 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਧਾਰਾ 92 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਿਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ।

ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 55 (6) (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ।

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
v.
Mussammat
Sundra Wati
and others

Dua, J.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਖਰੀ ਹੱਥ ਵਜੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੌਰ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੋ ਘਰ ਸਨ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 21 ਜੂਨ, 1943 ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਯੋਜਨਾ ਵੱਲ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵੱਲੋਂ 27 ਜਨਵਰੀ, 1941 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜੇ ਦੋ ਚੌਥਾਈ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਇੱਕ ਵਿੱਘਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ" ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। 24 ਮਈ 1943 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਦੋ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਈਟ" ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੇਸ ਰਾਜ ਮਹਿਤਾ ਦੁਆਰਾ 26 ਜੁਲਾਈ, 1943 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ "ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰ" ਖਰੀਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਨੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 1943 ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ 2 ਨਵੰਬਰ, 1945 ਨੂੰ ਦੇਸ ਰਾਜ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਛੱਤਾਂ ਵਾਲੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੇ 9 ਫਰਵਰੀ, 1944 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਈਟ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਟੀਕੇ ਵਾਲੀ ਸਾਈਟ ਦੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਬਹਿਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਲਾਮੀਕਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੋ ਘਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਨ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵੇਚੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਪਹੁੰਚ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਸਫ਼ਕ ਤੋਂ; ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਗਭਗ ਦੋ ਘਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਦੋ ਘਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨ ਲਈ।

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
V.
Mussammat
Sundra Wati
and others

Dua, J.

Prem Nath
through
Ram Kishan
Mukhtiar-I-am
v.
Mussamat
Sundra Wati
and others

ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਮਾਨਦਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਇਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਰਾਬਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

Dua, J.

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

4460 ਐੱਚ-30)-14-1-59-ਸੀ.ਪੀ. ਅਤੇ ਐੱਸ. ਪੀ.ਬੀ. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਿਸ਼ਵ ਰਿਸ਼ੀ
(ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ)